

4 Samenhang tussen de tewerkstellingsvergunning en de vergunning tot verblijf en coördinatie bij het beleid inzake de verlening daarvan

Tussen de bepalingen inzake de verlening of de intrekking van de tewerkstellingsvergunning en het bezit van de vergunning tot verblijf voor het verrichten van arbeid in loondienst bestaat een nauwe samenhang, die ertoe noopt het beleid ter zake te coördineren.

4.1 Samenhang tussen de bepalingen inzake de beide vergunningen

a. De aanvraag om een tewerkstellingsvergunning kan slechts in behandeling worden genomen indien beschikt wordt over een voor het verrichten van arbeid geldige vergunning tot verblijf, althans indien een zodanige vergunning is aangevraagd (art. 5, derde lid, onder b, Wabw).

Dit betekent in concreto dat de aanvraag niet in behandeling wordt genomen, indien:

- 1°- in het geheel geen verzoek om een vergunning tot verblijf is ingediend (een aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf wordt niet beschouwd als een verzoek om een vergunning tot verblijf);
- 2°- uitsluitend een verzoek om een vergunning tot verblijf tot een ander doel dan het verrichten van arbeid in loondienst is ingediend;
- 3°- de aanvrager houder is van een vergunning tot verblijf met een beperking tot een ander doel en hij niet wijziging van die beperking, teneinde de vergunning mede tot het verrichten van arbeid in loondienst te doen gelden, heeft gevraagd.

Indien aan de vergunning tot verblijf geen beperking is gesteld, geldt de vergunning mede tot het verrichten van arbeid in loondienst; dit dient in voorkomend geval aan het GAB te worden medegedeeld.

b. Op de aanvraag om een tewerkstellingsvergunning moet, ingevolge art. 5, vijfde lid, Wabw, in de regel binnen dertig dagen zijn beslist.

c. Weigering van de verlening van een vergunning tot verblijf (als zodanig geldt niet: de weigering van een machtiging tot voorlopig verblijf) vormt een dwingende grond tot weigering van een tewerkstellingsvergunning, op grond van art. 7, eerste lid, onder b, Wabw, c.q. een dwingende grond tot intrekking van een (na indiening van het verzoek om verlening van een vergunning tot verblijf) inmiddels verleende tewerkstellings-

vergunning, zulks op grond van art. 9, eerste lid, Wabw.

d. Weigering van de verlenging van de geldigheidsduur, of intrekking van de vergunning tot verblijf vormt eveneens op grond van art. 9, eerste lid, Wabw een dwingende grond tot intrekking van de tewerkstellingsvergunning.

e. Op het onder c en d gestelde kan, ingevolge het bepaalde in art. 7, vierde lid, resp. art. 9, tweede lid, Wabw, een uitzondering gelden voor het geval waarin de vreemdeling, hangende de beslissing op een door hem op grond van de Vreemdelingenwet tegen de weigering van de verlening, of van de verlenging van de geldigheidsduur, of tegen de intrekking van een vergunning tot verblijf aangewend rechtsmiddel niet wordt uitgezet.

4.2 Coördinatie van de behandeling van verzoeken om een vergunning tot verblijf en aanvragen om een tewerkstellingsvergunning

4.2.1 De beslissing op het verzoek om een vergunning tot verblijf

Het is van belang, binnen de bij art. 5, vijfde lid, Wabw bepaalde termijn (in de regel dertig dagen) zo mogelijk ook inzake een verzoek om een vergunning tot verblijf voor het verrichten van arbeid in loondienst een beslissing te nemen.

Hierbij doen zich de volgende mogelijkheden voor:

- a. Het staat vast dat op grond van het algemeen toelatingsbeleid (zie daarvoor A 4) het verzoek voor afwijzing in aanmerking komt.
Door zo mogelijk aanstonds op het verzoek te beslissen kan de ongewenste situatie worden voorkomen dat aan een vreemdeling die inmiddels, op grond van een aan de werkgever op diens aanvraag verleende tewerkstellingsvergunning, arbeid in loondienst is kunnen gaan verrichten, eerst nadien het verblijf moet worden ontzegd.
- b. De vergunning tot verblijf wordt verleend op humanitaire gronden.
Alsdan worden, bij de beslissing op de aanvraag om een tewerkstellingsvergunning, de weigeringsgronden van de Wabw niet tegengeworpen.
Zolang de beslissing om een vreemdeling op humanitaire gronden toe te laten nog niet is genomen, blijft de vreemdeling onderworpen aan het restrictieve beleid met betrekking tot de Nederlandse arbeidsmarkt.

c. In het geval waarin redelijkerwijs twijfel bestaat of een wezenlijk Nederlands belang wordt gediend met de toelating tot de Nederlandse arbeidsmarkt hierbij valt bijvoorbeeld te denken aan geschoolde of gespecialiseerde werknemers, hoger leidinggevend personeel en specialisten -, en in het geval waarin de aanvraag om een vergunning tot verblijf niet is geweigerd op gronden van het algemeen toelatingsbeleid, en er anderzijds geen overwegingen van humanitaire aard zijn die zouden kunnen leiden tot verlening van de vergunning tot verblijf, wordt met de beslissing op de aanvraag om een vergunning tot verblijf gewacht totdat op de aanvraag om een tewerkstellingsvergunning is beslist.

Wordt de tewerkstellingsvergunning verleend dan zal als regel ook de vergunning tot verblijf worden verleend.

d. Indien de vergunning tot verblijf is geweigerd, doch de vreemdeling, hangende de beslissing op een door hem op grond van de Vreemdelingenwet aangewend rechtsmiddel, niet kan of niet zal worden uitgezet, kan gedurende die schorsingsperiode een tewerkstellingsvergunning verleend worden.

Is er op grond van een beleidsbeslissing schorsende werking toegekend dan vindt over de verlening van de tewerkstellingsvergunning overleg plaats tussen de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Minister van Justitie.

De weigeringsgronden van de artt. 7, eerste lid, onder a, en 8, eerste en tweede lid, Wabw zullen - voor zover van toepassing - onverkort worden gehanteerd.

NB: Betreft het hier een asielzoeker en is er voldoende prioriteitgenietend aanbod, dan kan een tewerkstellingsvergunning alleen worden verleend wanneer klemmende redenen van humanitaire aard zijn gelegen in het feit dat de betrokken asielzoeker reeds vele jaren in procedure is over zijn verblijfsstatus en niet naar het land van herkomst kan worden verwijderd.

De geldigheidsduur van de in dat geval te verlenen tewerkstellingsvergunning zal niet langer zijn dan zes maanden.

Is er binnen die termijn nog geen beslissing op het op grond van de Vreemdelingenwet aangewende rechtsmiddel genomen, dan zal, desgevraagd, en onder gelijk blijvende omstandigheden, telkens een nieuwe tewerkstellingsvergunning worden verleend voor de duur van zes maanden.

4.2.2 Aanvraag om toelating vanuit het buitenland

In het algemeen wordt een verzoek om toelating aanhangig gemaakt door eerst een machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen.

Ten aanzien van werknemers geldt, in verband met de bepaling van art. 5, derde lid, Wabw, met het oog op het behandeling kunnen nemen van de aanvraag van de tewerkstellingsvergunning, dat eerst het verzoek om een vergunning tot verblijf moet worden ingediend.

De diplomatieke en consulaire vertegenwoordigers in het buitenland zijn geïnstrueerd om in het buitenland verblijvende werknemers daartoe ter plaatse in de gelegenheid te stellen.

De behandeling van het verzoek geschiedt alsdan op dezelfde wijze als de behandeling van een verzoek om een machtiging tot voorlopig verblijf; zie hiervoor A 4, onder 3, in het bijzonder onder 3.8.

Na ontvangst van het verzoek om een vergunning tot verblijf gaat het hoofd van plaatselijke politie allereerst na, of er gronden zijn tot weigering van de vergunning uit hoofde van de openbare orde (criminele antecedenten).

In dat geval wordt de vergunning tot verblijf geweigerd; zie A 4, onder 3.8.

Is zulks niet het geval, dan vraagt het hoofd van plaatselijke politie met formulier D 10 inlichtingen aan het G.A.B. omtrent de mogelijkheid dat de vreemdeling in Nederland zal worden tewerkgesteld.

Het G.A.B. deelt aan het hoofd van plaatselijke politie mede, of al dan niet een tewerkstellingsvergunning ten behoeve van verzoeker zal worden verleend.

Indien het hoofd van plaatselijke politie, na ontvangst van een mededeling van het G.A.B. dat een tewerkstellingsvergunning zal worden verleend, van oordeel is dat ook overigens aan de toelatingsvoorwaarden is voldaan, beslist hij gunstig op het verzoek om verlening van een vergunning tot verblijf.

In dat geval wordt vervolgens gehandeld als betref het de aanvraag van een machtiging tot voorlopig verblijf waaromtrent gunstig wordt geadviseerd.

Indien het hoofd van plaatselijke politie is gemachtigd rechtstreeks de Visadienst te adviseren tot het doen afgeven van een machtiging tot voorlopig verblijf, geeft hij door toezending van een formulier D 7 door tussenkomst van het hoofd van de Visadienst aan de desbetreffende Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger in het buitenland kennis van de beslissing. De betrokken vreemdeling zal alsdan in het bezit worden gesteld van een machtiging tot voorlopig verblijf; deze heeft hij namelijk nodig met het oog op zijn eventuele doorreis door andere landen en zijn toegang tot het Beneluxgebied.

Bij zijn aanmelding bij het hoofd van plaatselijke politie in Nederland ontvangt de verzoeker een vergunning tot verblijf onder de beperking: "voor het verrichten van arbeid in loondienst".

Voor het geval het hoofd van plaatselijke politie niet is gemachtigd omtrent de verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf rechtstreeks aan de Visadienst te adviseren: zie A 4, onder 3.8.

Voor het geval het hoofd van plaatselijke politie, eventueel na van het G.A.B. ontvangen bericht, grond heeft tot weigering van de vergunning tot verblijf, zie eveneens A 4 onder 3.8 en voor de bevoegdheid terzake van het hoofd van plaatselijke politie zie A4, onder 5.6.3.

4.2.3 Ambtshalve verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf

Buitenlandse werknemers die wel via de officiële werving worden aangetrokken, ontvangen een machtiging tot voorlopig verblijf zonder dat zij daartoe een aanvraag behoeven in te dienen.

Werkgevers die voor bepaalde werknemers een zogeheten nominatieve aanvraag tot werving wensen in te dienen, moeten door het hoofd van plaatselijke politie naar het G.A.B. worden verwezen.

4.2.4 Binnenslands ingediende verzoeken van werknemers om toelating

Indien de buitenlandse werknemer zonder in het bezit te zijn van de vereiste machtiging tot voorlopig verblijf is ingereisd: zie A 4, onder 5.6.2.3 en 5.6.3.3.

Indien de buitenlandse werknemer voor verblijf van langer dan drie maanden geen machtiging tot voorlopig verblijf nodig heeft: zie A 4, onder 5.6.2.2.

In voorkomend geval dient het hoofd van plaatselijke politie met formulier D 10 bij het G.A.B. te informeren, of ten behoeve van de betrokken vreemdeling aan de werkgever een tewerkstellingsvergunning zal worden verleend.

4.3 Samenwerking met het Gewestelijk Arbeidsbureau

Wanneer een aanvraag om een tewerkstellingsvergunning is ingediend zal het G.A.B. zo nodig steeds bij het hoofd van plaatselijk politie informeren of een verzoek om een vergunning tot verblijf is ingediend.

Wordt niet aanstonds op het verzoek om een vergunning tot verblijf voor het verrichten van arbeid in loondienst beslist dan plaatst het hoofd van plaatselijke politie in het paspoort van de vreemdeling de aantekening: "verzoek ingediend om een vergunning tot verblijf voor het verrichten van arbeid in loondienst".

Van de weigering of inwilliging van het verzoek om een vergunning tot verblijf voor het verrichten van arbeid in loondienst wordt het G.A.B. door middel van het toezenden van een afschrift van de beschikking in kennisgesteld.

Het G.A.B. zendt van de beslissing op de aanvraag om een tewerkstellingsvergunning een afschrift aan het hoofd van de plaatselijke politie.